

عنوان مقاله:

روانشناسی در آموزش و پرورش

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

زهره داودی - کارشناسی حقوق

لیلا همتی - کارشناسی حسابداری

رقیه کدخدا حسینی - کارشناسی ادبیات فارسی

فرشته گل محمدی - کارشناسی جغرافیا شهری

خلاصه مقاله:

هر چه کودک نزدیک به طبیعتش پرورش یابد وقتی که به کمال برسد فرد بهتری خواهد بود و بر این اساس طبیعت کودک مسئله‌های جالب توجه برای مطالعه و شناسایی شد، چنانچه صدها معلم جدا و عملاً به فکر افتادند از راه اصولی و مهمی که روانشناسی نام دارد که آن را باز شناسند و درک کنند. دگرگونی‌های خاصی در این زمینه پدید آمد و حتی خیلی پیش از سال ۱۸۹۳ جیمز سولی که به پدر روانشناسی کودک شهرت دارد، تحقیق و کوشش فراوان کرد تا بتواند روانشناسی را در امر پرورش و آموزش دخالت دهد و معلمان را به فنون آن آشنا کند و به این منظور سازمان انگلیسی مطالعه در احوال کودکان را بنیاد کرد روش تدریس معلم باید با اصول و اهداف آموزش و پرورش و ویژگی‌های دانش آموزان هماهنگ باشد تا بتواند ضمن جهت دادن به فعالیت‌های آموزشی خود، دانش آموزان را به سوی اهداف تعلیم و تربیت هدایت کند. اگر معلم خواهان آن است که کارایی و موفقیت بیشتری در تدریس داشته باشد، باید ضمن مهارت و تسلط بر محتوای درسی به نکات ظریف و حساس روانشناسی (یادگیری و تربیتی) به طور دقیق توجه کند.

کلمات کلیدی:

دانش آموزان، فنون، تعلیم و تربیت، روانشناسی، مهارت، مطالعه، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766692>

